

gøres Skel ved Døden, er det en ubestridelig Sandhed, men han vil dog vel ikke have, at vi skal stemme efter Døden? Vi skal vel ikke ind paa den spiritistiske Anskuelse, saa at de døde skal kunne manes frem for at afgive Stemme. Det forekommer mig derfor, at hvis der ikke kan stilles andre Indvendinger op end den, det ærede Medlem gjorde gældende, er det ærede Medlems Standpunkt meget svagt, og naar det ærede Medlem med stor Patos føjede til, at han vilde nok se de Partier, der vovede at gaa til Valg paa noget saadant, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg staar her som et meget levende Vidnesbyrd om, at der aldeles ingen Fare er ved at gaa til Valg paa den Opfattelse; thi jeg fremsatte ved sidste Valg netop denne Anskuelse, at det var godt at tage en Aldersgrænse — jeg nævnedes nu 35—40 Aars Alderen, for det er godt at have noget at løbe paa (Afbrydelse.) Ja, det er altid godt. Jeg fremsatte denne Opfattelse, og jeg forfægtede den, tror jeg, med saa stort Held, at ikke mindst dette hidrog til, at jeg blev valgt (*Martin Olsen*: Desuagtet.) Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (*Martin Olsen*) siger „desuagtet”. Ja, jeg tror nu ikke, det ærede Medlem kan vide noget om det; det virkede i alt Fald sammen med andet til, at der blev et Omslag i Kredsen, saa at medens min meget dygtige socialdemokratiske Modkandidat ved det tidligere Valg var blevet valgt med et Overtal af ca. 150 Stemmer, forandredes dette Forhold til, at han nu fik 113 Stemmer mindre end jeg. Man vil altsaa se, at man meget godt kan gaa til Valg paa et Aldersskel. Det ærede Medlem behøver ikke at være bange for, at dette er noget, der behøver at skræmme nogen Kandidat bort fra Vælgerne, thi det er meget nemt at forklare Folk, at der ingen Urimelighed er i at sætte en Aldersgrænse der, hvor man nu bestemmer, som bliver ligelig for alle, og at Folk kan stemme fra denne Aldersgrænse, saa længe de lever. Og man forlanger vel ikke, at de ogsaa skal stemme efter Døden.

Men der blev gjort endnu en Indvending, og den forekom mig at være nok saa ædruelig; den fremsat fra det ærede Medlem fra Kalundborg (*Rode*). Det ærede Medlem sagde som saa: Der er noget galt ved dette med en Aldersgrænse; gaar man til 40 Aars Alderen, kommer man op til ca. 47 Aar, inden de sidste kan komme til at vælge. Og jeg giver, som før sagt, det ærede Medlem Ret i, at det vilde være at gaa for højt. Jeg tror ikke, man skal gaa over de 35 Aar, deri er jeg ganske og

aldeles enig med den ærede Ordfører (*Slebsager*), der for sit personlige Vedkommende udtalte sig til Fordel for denne Aldersgrænse. Men saa sagde det ærede Medlem (*Rode*), at hvis man gaar over 30 Aars Alderen, vil man udelukke nogle Aargange af Vælgere, som vælger nu. Ja, det er jo rigtigt, det er ubestrideligt, det er noget, man kan tage og føle paa. Men hvor meget betyder det? Det er jo et ganske andet Spørgsmaal. Hvad vil det sige, at man nu vælger, om jeg saa maa sige, med fuld Kraft og Honnør? Ja, det vil ikke sige meget, for Stemmen betyder jo i Virkeligheden kun en halv Stemme, idet Halvdelen af dem, der kommer til at træde frem som Valgmænd, er de højstbeskattede i Byerne eller de selvskrevne Vælgere paa Landet; det betyder derfor ikke ret meget, at disse 30-aarige berøves Valgretten, indtil de bliver 35 Aar; men der er da endelig ogsaa en Ting at gøre, som jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, og det er, at hvis man ikke vil, at nogle af dem, der nu har Valgret, skal udelukkes, kan man jo meget godt gaa til en Overgangsbestemmelse, hvori det fastslaas, at ved det første Valg skal der kunne stemmes allerede fra det 30te Aar. Saa snart man gør det, er den Knude løst, og jeg synes ikke, den er vanskelig at løse; jeg tror derfor, at hvis det ærede Medlem fra Kalundborg ikke har andre Indvendinger at gøre end dem, han nævnedes, skulde det ikke være saa vanskeligt at naa til en Forstaaelse med det ærede Medlem.

Hvorledes skal man endelig tænke sig Valgmaaden bedst indrettet? Jeg mener, at man skal begynde med Forholdstalsvalgmaaden efter Listevalg; denne skal man anvende i Kommunerne; og i Stedet for at lade Sogneraadene vælge mindst to Sendemænd, tror jeg, man skulde gaa til, at der valgetes mindst 3, for at Forholdstallene kan komme til at virke saa meget desto mere. Man faar ganske vist lidt flere Valgmænd, end hvis man følger den Vej, Regeringen har foreslaaet, og hvorefter man efter Forholdstal lader foretage Valgen Gang endnu; men man vil for øvrigt kunne bevare de 3 Landstingskredse, som Regeringen har foreslaaet. Saa vil jeg endelig føje til, at jeg ubetinget mener, at man ved det sidste Valg skulde fastholde den Forholdstalsvalgmaade — den saakaldte *Andræske* — som man nu har til Landstinget. Og hvorfor det? Jo, fordi denne Valgmaade ganske anderledes frigør dem, der skal vælge, end Listevalgmaaden. Denne sidste bevirker, at Vælgerne